

Spanning bij de zuiderburen

De finalisten van het Belgisch kampioenschap dat vorige maand nabij Luik gehouden werd, zijn vrijwel zonder uitzondering actief in de Nederlandse competitie.

Een bezoek aan het Belgisch kampioenschap is altijd een feest van herkenning. De Belgische top komt immers voornamelijk uit voor een vereniging in onze provincie of heeft in het verleden wel eens een van onze provinciale clubs versterkt. Het was dit jaar vooral een confrontatie tussen de oude en de jonge garde. Kampioen werd de uit het Belgisch-Limburgse Eksel afkomstige oudgediende Ronald Schalley, terwijl op de plekken drie (Bernard Lemmens) en vijf (Patrick Casaril) de nog iets oudere generatie van zich liet spreken.

De jeugd klopte voornamelijk middels Anton Hanssens nadrukkelijk op de poort van de gevestigde orde. Hij werd tweede op slechts 1 punt achterstand van Schalley. Jimmy Depaepe, ook behorend tot de jongere generatie, werd dit jaar vierde. Schalley bleef ondanks zijn favorietenstatus rustig, maakte vrijwel geen fouten en strafte het roekeloze spel van zijn tegenstanders genadeloos af. Zijn zege in de tweede ronde tegen Anton Hanssens bleek achteraf van doorslaggevend betekenissen voor de eindzege. 01. 34-29 17-22 02. 32-28 11-17 03.

37-32 06-11 04. 41-37 01-06 05. 46-41 19-23 06. 28x19 14x34 07. 40x29 10-14 08. 35-30 20-25 09. 30-24 Via zetverwisseling is een positie uit de 32-28 (18-22) opening op het bord gekomen. Na (14-20) 32-28 (16-21) 31-26 (11-16) 37-32 (21-27) 32x21 (16x27) ontstaat een bekende stelling. Behalve 41-37 (27-32) et cetera, zijn ook 38-32? (17-21)!+ en 42-37? (18-23)!+ verhinderd.

In de partij kiest Schalley die deze varianten natuurlijk door en door kent, voor een iets minder gebruikelijke voortzetting: 09. 05-10 10. 24-20 15x24 11. 29x20 10-15 12. 45-40 15x24 13. 33-28 22x33 14. 38x20 16-21 15. 31-26 11-16 16. 36-31

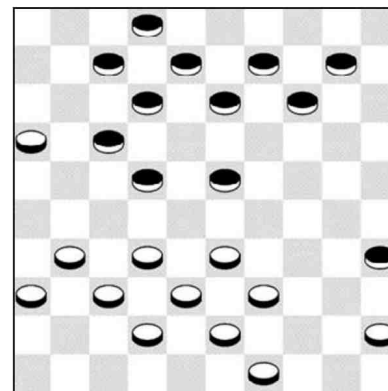

Diagram 1

07-11 Tot dusver is alles ietwat gedateerde theorie. Met zijn volgende zet verradt Hanssens zowel zijn gebrek aan theoretische kennis als zijn jeugdige leeftijd. 17. 31-27?? 04-10! Bekend en verrassend veroverd Schalley op klaarlichte dag de witte voorpost.

De clou is dat 20-15 verhinderd is door (18-23) 15x04 (13-18) 04x22 (17x28) 26x17 (11x31) 37x26 (28x46) en zwart wint. Er restte Hanssens derhalve niets anders dan de schijf op te geven. 18. 40-34 10-15 19. 39-33 15x24 en Schalley won niet veel later. In D1 ziet u de overwinning van Schalley op de voor Maas-

tricht uitkomende Eric Conrad. Deze koos voor het onverstandige plan 33. 32-27?? waarna Schalley eenvoudig winst forceerde middels 33. 13-18! Zwart dreigt nu met (17-21). De partijzet 34.37-32 werd vervolgens afgestraft via 34. 35-40! 35. 45x34 23-28 36. 32x23 18x40 37. 27x18 12x23 38. 39-34 40x29 39.33x24 08-13 en ook hier won Schalley achtereenvolgens de witte voorpost en even later de partij. Bernard Lemmens versloeg op techniek vanuit de opening (met wit) Janes de Vries. 01. 33-28 18-22 02. 38-33 12-18 03. 31-26 07-12 04. 37-31 01-07 05. 42-38 20-25 06. 47-42 15-20 07. 41-37 10-15 08. 46-41 05-10 09. 32-27 19-23 10. 28x19 14x23 11. 34-30 25x34 12. 40x29 23x34 13. 39x30 10-14 14. 30-25 20-24 15. 44-39 14-20 16. 25x14 09x20 17. 49-44 03-09 18. 45-40 09-14? 19. 40-34! 04-10? 20.50-45 14-19 21. 34-30 20-25? Alleen (10-14) geeft nog verdediging 22. 37-32! 25x34 23. 39x30 24-29 24. 33x24 10-14 [ook de combinative (18-23) is kansloos] 25.32-28 22x33 26. 38x29 19-23 27. 30-25 23x34 28. 44-39 14-19 29. 39x30 17-21 30. 26x17 12x32 31. 42-38 07-12 32. 38x27 11-17 33. 48-42 en wit won overtuigend.